

NOTAT

Dato: 26. august 2026

Høringsnotat vedrørende ”Metode for beregning af individuelle effektiviseringskrav – Benchmarking af drikkevandsselskaber til brug for de økonomiske rammer 2027-2028”

Modellen for årets benchmarking af drikkevandsselskaber med en debiteret vandmængde på over 800.000 m³ var i høring fra den 4. til den 18. august 2026.

Vi har modtaget høringssvar fra:

- DANVA
- Lolland Vand
- Bornholms Vand
- EWII Vand
- FORS Vand Holbæk

KONKURRENCE- OG

FORBRUGERSTYRELSEN

Høringssvarene har ikke givet anledning til metodeændringer, men de har medført ændringer i datagrundlaget, tilføjelse af to outliers i DEA-Order-M og deraf følgende ændringer i modellens resultater.

VANDSEKTORTILSYNET

Flere af de rejste forhold vil indgå i vores løbende udviklingsarbejde med benchmarkingmodellen, selvom vi ikke ændrer benchmarkingmodellen i år på baggrund heraf. Vi inddrager løbende branchen i dette arbejde, så høringssparternes kritik og forslag kan uddybes og videreudvikles.

Høringssvarene vedrører følgende emner:

1. Udsving i årlige resultater
2. Usikkerhed i korrektion af netvolumenmål
3. Regionstillæg og tæthedskorrektion
4. Alderskorrektion
5. Diskussion af vægtrestriktioner
6. Dataændringer for specifikke selskaber
7. Jordbundsforhold
8. Opdatering af CAPEX-skabelon
9. Outliers i DEA-Order-M
10. Konsekvensrettelser

Nedenfor gennemgår vi de enkelte emner.

1. Udsving i årlige resultater

DANVA anfører, at benchmarkingmodellens resultater udviser store udsving fra år til år. Efter DANVAs opfattelse viser udsvingene, at resultaterne er unøjagtige. DANVA opfordrer derfor til, at der indarbejdes yderligere forsigtighedshensyn i modellen.

Vi vurderer ikke, at de årlige udsving i resultaterne bør imødegås med yderligere forsigtighedshensyn ud over dem, der allerede indgår i modellen. Udsvingene kan ofte forklares af faktiske forhold og indebærer derfor ikke nødvendigvis, at selskaberne pålægges for høje eller for lave effektiviseringskrav i de enkelte år. Vi forventer samtidig, at det løbende arbejde med at forbedre benchmarkingmodellen og datagrundlaget vil give mere konsistente resultater i de kommende år. Vi er dog enige i, at udsvingene i resultaterne er større end de variationer, der med rimelighed kan forventes i sektorens faktiske effektivitet.

Udsvingene kan overordnet henføres til fire forhold:

1. Datakvalitet

Vores indledende analyser viser, at den væsentligste forklaring på udsvingene i benchmarkingresultaterne er årlige ændringer i selskabernes indberetninger. Ændringerne skyldes dels justeringer af vores vejledninger og definitioner, dels at selskaberne får større opmærksomhed på kvaliteten af deres data og adgang til bedre it-systemer. Dette forbedrer gradvist datakvaliteten, men samtidig konstaterer vi nye fejlindberetninger. Vi vil derfor fortsat understøtte en høj datakvalitet gennem vejledning, kvalitetssikring og tæt samarbejde med branchen. Indberetning indebærer i sagens natur en risiko for fejl, og en enkel og sikker indberetningsproces er derfor central for datakvaliteten.

2. Modelændringer

De løbende justeringer af selve benchmarkingmetoden bidrager også til udsvingene. Ved den foregående benchmarking blev metoden fx ændret fra en "best-of-two"-tilgang (DEA og SFA) til DEA-Order-M. Skiftet medfører naturligt udsving, men blev gennemført, fordi DEA-Order-M forventes at give mere konsistente resultater over tid. Effekten kan først vurderes fuldt ud efter flere års anvendelse, hvor efficiensscorerne kan sammenlignes på et fælles modelgrundlag. I år har vi erstattet costdriveren "Generel administration" i OPEX-netvolumenmålet med to nye outputvariable og underlagt dem vægtrestriktioner. En del af de årlige udsving skyldes således, at vi løbende justerer benchmarkingmodellen for at gøre resultaterne mere retvisende.

3. Forsigtighedshensyn

Modellen indeholder allerede flere forsigtighedshensyn, som skal begrænse risikoen for, at enkelte selskaber pålægges for høje

effektiviseringskrav. Disse hensyn kan samtidig medføre, at andre selskabers krav reduceres mere end nødvendigt. Vi tilstræber hvert år en balance mellem at beskytte udsatte selskaber tilstrækkeligt og sikre forbrugerne lave priser. Variationer i behovet for forsigtighedshensyn bidrager væsentligt til udsvingene i resultaterne. Det ses bl.a. i costdriveranalysen, som alene kan opjustere efficiensscorerne. Da analysens betydning for resultaterne varierer fra år til år, kan justeringerne skabe markante udsving. Det betyder imidlertid ikke, at selskaber i de år, hvor hensynet ikke slår igennem, stilles over for urimelige krav.

4. Midlertidige forhold i selskaberne

Endelig kan resultaterne påvirkes af udsving i selskabernes faktiske omkostninger og aktiviteter, fx midlertidige behov for at rense for nye stoffer, håndtere forureninger eller udbedre større brud på ledningsnettet. I sådanne tilfælde falder efficiensscoren typisk i ét år og normaliseres ved den efterfølgende benchmarking. Denne type udsving forekommer hvert år og kan have væsentlig betydning for flere selskaber.

2. Usikkerhed i korrektion af netvolumenmål

DANVA anfører, at den årlige korrektion af netvolumenmålene er præget af store udsving og usikkerhed. Ifølge DANVA har korrektionen stor betydning for de endelige resultater, og DANVA mener, at usikkerheden bør imødegås med yderligere forsigtighedshensyn i modellen.

DANVA anfører desuden, at korrektionen af netvolumenmålene har en lav forklaringsgrad (justeret R^2). Det skaber efter DANVAs opfattelse stor usikkerhed om resultatet, som videreføres til det korrigerede netvolumenmål.

Endelig anfører DANVA, at en del af usikkerheden skyldes valget af outliers ved korrektionen af netvolumenmålet.

Vi vurderer ikke, at der er behov for yderligere forsigtighedshensyn i år. Det skyldes bl.a., at vores analyser ikke indikerer strukturelle sammenhænge mellem bestemte selskabsforhold og de efficiensscorer, som modellen beregner. Vi har fx gennemført regressionsanalyser af sammenhængen mellem selskabernes efficiensscorer og deres aldersmål, tæthed, geografiske placering mv. Analyserne indikerer ingen statistisk signifikante sammenhænge, hvilket betyder, at der ikke er tegn på, at nogle selskaber får stillet for høje effektiviseringskrav som følge af disse forhold. De selskaber, der identificeres som outliers, har en tendens til at

opnå højere efficiensscorer end resten af sektoren. Det er forventeligt og netop en del af begrundelsen for at kategorisere dem som outliers, så de ikke stiller andre selskaber dårligere.

Vi er dog enige i, at korrektionen af netvolumenmålene varierer mere, end den faktiske påvirkning fra alder og tæthed må forventes at gøre.

Fremadrettet vil vi undersøge, om vi kan tage højde for selskabernes alder og tæthed på en mere retvisende måde end i dag. Vi forventer at inddrage branchen i arbejdet forud for en eventuel implementering.

3. Regionstillæg og tæthedskorrektion

Bornholms Vand og Lolland Vand anfører, at der ikke er et tilstrækkeligt fagligt og empirisk grundlag for at anvende tæthedskorrektion og regionstillæg i benchmarkingmodellen.

Selskaberne anfører, at det hverken er mindre omkostningstungt at rekruttere specialiserede medarbejdere eller at anvende specialiserede entreprenører på Bornholm og Lolland end i andre dele af landet. Tværtimod kan den geografiske placering medføre højere omkostninger, fx fordi entreprenørerne har større transportomkostninger, og fordi det kan være vanskeligt at rekruttere specialiseret arbejdskraft.

Bornholms Vand og Lolland Vand henviser til, at Forsyningstilsynet tidligere har vist, at regionale forskelle primært kunne henføres til produktivitetsforskelle frem for geografisk betingede lønforskelle. Derfor mener selskaberne, at der ikke er behov for regionstillæg.

Bornholms Vand, Lolland Vand og EWII Vand anfører desuden, at tæthedskorrektionen alene bør anvendes på den del af netvolumenmålet, der vedrører distributionsaktiviteter, fordi tætheds målet er baseret herpå. Selskaberne peger også på en risiko for dobbeltkorrektion for tæthed, fordi netvolumenmålene allerede indeholder en zoneopdeling. EWII Vand bemærker desuden, at de korrigerede netvolumenmål kan være påvirket af omitted variable bias. Endelig anfører EWII Vand, at beregningsmetoden ikke er robust, når forholdet mellem produktions- og distributionsaktiviteter varierer væsentligt mellem selskaberne. Det gælder navnlig i spildevandssektoren.

Bornholms Vand og Lolland Vand anfører endvidere, at tæthedskorrektionen ikke i tilstrækkelig grad afspejler meromkostningerne ved lav tæthed. Det gælder fx drift, overvågning og vedligeholdelse af infrastruktur, hvor medarbejdere, materiel og servicekøretøjer skal tilbagelægge større afstande.

Endelig anfører Bornholms Vand og Lolland Vand, at tæthedsmålet ikke bør påvirke landzoner.

Bornholms Vand, Lolland Vand og EWII Vand anfører, at vi som et forsigtighedshensyn bør tilføje de ukorrigerede netvolumenmål til benchmarkingmodellen, sådan som det er sket tidligere.

Regionstillægget og tæthedskorrekturen har til formål at korrigere for forskelle i selskabernes rammevilkår. Regionstillægget skal korrigere for lønforskelle, mens tæthedskorrekturen skal korrigere for, at det typisk er dyrere at vedligeholde og anlægge distributionsnet i tættere befolkede områder per enhed netvolumenmål.

Regionstillægget indgår i benchmarkingen, fordi det også indgår i reguleringens pris-og levetidskatalog (herefter POLKA). CAPEX-netvolumenmålet bygger som udgangspunkt på de samme priser og definitioner som POLKA. POLKA indgår i selskabernes input, mens CAPEX-netvolumenmålet indgår som output. Det er derfor vigtigt, at de to elementer i høj grad følger hinanden. Hvis et selskab fx får et regionstillæg, øger regionstillægget både selskabets input gennem POLKA og dets output gennem CAPEX-netvolumenmålet. Det skal samtidig bemærkes, at regionstillægget udgør en lille del af CAPEX-netvolumenmålet og delvist modsvares af de tilsvarende omkostninger i POLKA.¹

Da POLKA fortsat udgør en stor del af selskabernes samlede omkostninger, har vi ikke særskilt analyseret regionstillæggets betydning for selskabernes økonomi. Vi har dog gennemført en såkaldt second-stage-analyse, som ikke indikerer en systematisk sammenhæng mellem regionstillæg og benchmarkingresultater.

Tæthedskorrekturen indgår i benchmarkingen, fordi vores tidligere analyser har vist, at zoneinddelingen i netvolumenmålene ikke i tilstrækkelig grad tager højde for forskelle i rammevilkår som følge af befolkningstæthed. Der er derfor behov for en yderligere korrektion. Tæthedskorrekturen skal fange den del af de strukturelle forskelle, som zoneinddelingen ikke allerede tager højde for. Vi vurderer derfor ikke, at der er tale om dobbelttælling, men derimod et supplement til zoneinddelingen.

¹ Regionstillægget kan højst udgøre 3,7 pct. af CAPEX-netvolumenmålet, men vil typisk udgøre mindre, da det ikke er alle aktiver, der får tillagt regionstillægget.

Vi er enige i, at modellen må forventes at blive mere retvisende, hvis tæthedskorrekturen begrænses til distributionsnettet og eventuelt også til andre zoner end landzone. En sådan ændring vil imidlertid medføre en yderligere indberetningsbyrde for branchen, fordi selskaberne i dag hverken opdeler omkostningerne på distributions- og produktionsaktiviteter eller på zoner. Vi vurderer, at denne ekstra indberetningsbyrde ikke står mål med den forventede forbedring af modellen.

Vi har ikke identificeret tegn på, at korrektionen af netvolumenmålene er væsentligt påvirket af omitted variable bias. Vi vurderer, at korrektionerne skal ses som et supplement til de rammevilkår, der allerede er taget højde for i de ukorrigerede netvolumenmål. Hvis branchen kan pege på konkrete forhold, der kan medføre omitted variable bias, undersøger vi dem gerne nærmere som led i den videre udvikling af modellen. På det foreliggende grundlag kan vi imidlertid ikke se, hvilke udeladte variable der skulle give anledning til et sådant bias.

Selskabernes befolkningstæthed kan både øge og reducere deres omkostninger per enhed netvolumenmål. I tætbefolkede områder kan det eksempelvis være dyrt at renovere ledninger, fordi adgangsforholdene er vanskelige, og arbejdet skal tilpasses den øvrige infrastruktur. Omvendt kan lav befolkningstæthed, som Bornholms Vand og Lolland Vand anfører, medføre højere omkostninger til blandt andet daglig drift, overvågning, rekruttering af specialiseret arbejdskraft og vedligeholdelse af infrastruktur, fordi medarbejdere, materiel og servicekøretøjer skal tilbagelægge større afstande.

Tæthedskorrekturen tager højde for disse modsatrettede virkninger ved at estimere den samlede sammenhæng mellem befolkningstæthed og selskabernes omkostninger per enhed netvolumenmål. Resultaterne viser en positiv samlet sammenhæng. Det betyder, at det – når både de omkostningsforøgende og de omkostningsreducerende virkninger medregnes – samlet set er dyrere at drive et vandselskab pr. enhed netvolumenmål ved høj tæthed end ved lav tæthed.

På den baggrund vurderer vi, at tæthedskorrekturen allerede tager højde for de forhold, som Bornholms Vand og Lolland Vand fremhæver. Vi tilføjer derfor ikke yderligere forsigtighedshensyn til benchmarkingmodellen som følge af dette punkt, og vi vurderer ikke, at det er nødvendigt at tilføje de ukorrigerede netvolumenmål til modellen igen.

4. Alderskorrektur

EWII Vand anfører, at alderskorrektur kun bør foretages på ledningsnettet frem for på hele netvolumenmålet.

EWII Vand stiller samtidig spørgsmålstejn ved, om alderskorrektur fortsat er relevant i en TOTEX-benchmarking, hvor selskaberne skal optimere forholdet mellem drifts- og anlægsmkostninger.

EWII Vand anfører, at der er uoverensstemmelse mellem det beregnede regulatoriske aldersmål og den faktiske alder på ledningsnettet. Ifølge EWII Vand skyldes det dels, at færdigafskrevne aktiver ikke indgår i det regulatoriske aldersmål, dels at det regulatoriske aldersmål beregnes på grundlag af alle aktiver og ikke kun ledningsnettet.

EWII Vand anfører endelig, at der kan være flere selskaber med en stor andel færdigafskrevne aktiver end dem, vi har identificeret i outlieranalysen. EWII Vand nævner Faxe Vandforsyning som et muligt eksempel.

Forud for årets benchmarking har vi undersøgt, hvordan et aldersmål, der alene vedrører ledningsnettet, forbedrer modellen. De indledende resultater indikerer, at ændringen ikke forbedrer modellen. Vi har derfor ikke fundet grundlag for at anmode selskaberne om at indberette yderligere data om alderen på deres aktiver.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at en metode, hvor der alene korrigeres for distributionsnettet, vil forudsætte, at selskaberne opdeler deres indberettede omkostninger på distribution og produktion. På det foreliggende grundlag vurderer vi samlet, at en eventuel forbedring ikke står mål med den ekstra indberetningsbyrde.

Vi har tilsvarende vurderet, at selskaberne ikke bør indberette en særskilt alder for færdigafskrevne aktiver. Her vurderer vi, at en eventuel forbedring af modellen heller ikke står mål med den øgede indberetningsbyrde. Et aldersmål, der tager højde for færdigafskrevne aktiver, vil efter vores vurdering forudsætte, at selskaberne årligt indberetter hele deres anlægskartotek eller som minimum hele ledningsnettet. I dag indberetter selskaberne alene nye investeringer og ikke, hvilke anlæg der tages ud af drift.

I år har vi taget højde for, at der er forskel på andelen af færdigafskrevne aktiver ved at udpege de selskaber, der efter vores kendskab har den højeste andel af færdigafskrevne aktiver, som outliers i modellen. Vi har ikke systematiske data om selskabernes færdigafskrevne aktiver. Vurderingen af, hvilke selskaber der har flest færdigafskrevne aktiver,

bygger derfor på enkeltstående særindberetninger, tidligere høringssvar og dialog med branchen. For Faxe Vandforsyning viser oplysningerne i POLKA, at mindre end 5 pct. af selskabets ledningsnet er færdigafskrevet i dag. Det betyder, at andelen af færdigafskrevne ledninger, som fortsat kan være i drift, er under 5 pct. Hvis selskabet har udskiftet dele af ledningsnettet siden POLKA-indberetningen i 2010, er den faktiske andel lavere. Vi har på den baggrund ikke identificeret forhold, der tilsiger, at Faxe Vandforsyning bør behandles som outlier som følge af færdigafskrevne aktiver.

Vi vurderer fortsat, at alderskorrektionen er relevant i en TOTEX-benchmarking, selv om selskaberne til en vis grad kan optimere forholdet mellem drifts- og anlægsløsninger. Selskaber med ældre aktiver har efter vores vurdering fortsat en ulempe sammenlignet med selskaber med nyere aktiver. Hvis de beholder de ældre aktiver, kan de have højere vedligeholdelsesomkostninger. Hvis de udskifter aktiverne, før de er færdigafskrevet, kan de i en periode have afskrivninger knyttet til både de gamle og de nye aktiver. Selv om selskaberne optimerer forholdet mellem drift og anlæg, vil det ofte ikke kunne betale sig at udskifte aktiver før tid. Et selskab med høj alder har derfor ikke en reel mulighed for at blive lige så effektive som et selskab med lav alder. Den historisk betingede alder vil derfor fortsat være et rammevilkår, som benchmarkingmodellen bør tage højde for.

Vi vil fortsætte arbejdet med at undersøge, om der er en mere hensigtsmæssig metode til at tage højde for selskabernes alder og inddrage branchen i dette arbejde.

5. Diskussion af vægtrestriktioner

DANVA, Bornholms Vand og EWII Vand anfører, at modellen kan forbedres ved at fjerne den virtuelle vægtrestriktion, der er indført i år. De betragter de to nye variable og den relative vægtrestriktion som positive tiltag. De mener dog, at modellen vil være bedre uden den virtuelle vægtrestriktion.

DANVA, Bornholms Vand og EWII Vand argumenterer for, at en model uden virtuelle vægtrestriktioner vil beskytte selskaberne mod usikkerheden ved korrektionen af netvolumenmålene og samtidig gøre modellen mere teknologineutral. De anfører desuden, at den virtuelle vægtrestriktion kan skabe incitament til suboptimering, fordi de mener, at selskaberne kan blive tilskyndet til at tilpasse deres aktiviteter eller organisering til modellens parametre frem for den underliggende omkostningseffektivitet.

Vi vurderer fortsat, at vi skal anvende den virtuelle vægtrestriktion i årets benchmarkingmodel.

Formålet med den virtuelle vægtrestriktion er at afgrænse ændringen af årets model til det, vi oprindeligt har analyseret og tilsigtet. Vi har tilføjet to nye outputvariable for at håndtere en konkret udfordring ved den tidligere costdriver "Generel administration". Uden den virtuelle vægtrestriktion vil de to nye outputvariable medføre flere og større ændringer i modellen end dem, der følger af håndteringen af denne udfordring.

Et yderligere hensyn ved den virtuelle vægtrestriktion er, at selskaber med gunstige rammevilkår ikke får beregnet for høje efficiensscorer som følge af, at de sammenlignes med selskaber med mindre gunstige rammevilkår. Med den virtuelle vægtrestriktion sikres dette gennem netvolumenmålene. Uden restriktionerne vil selskaber med gunstige rammevilkår kunne fremstå mere effektive, end de er. Det skyldes, at benchmarkingmodellen, som et forsigtighedshensyn, kan ignorere netvolumenmålene for de selskaber, der har gunstige rammevilkår, hvis dette stiller dem bedre i benchmarkingmodellen, og hvis der ikke er en virtuel vægtrestriktion.

Vi er opmærksomme på, at DANVA, Bornholms Vand og EWII Vand har fremført argumenter, som kan bidrage til at forbedre benchmarkingmodellen. Argumenterne vil indgå i vores løbende arbejde med at vedligeholde og udvikle modellen.

6. Dataændringer for specifikke selskaber

Efter offentliggørelsen af høringsmaterialet har flere selskaber anmodet om rettelser af datagrundlaget for benchmarkingmodellen. Vores løbende sagsbehandling af selskabernes indberettede oplysninger har desuden medført enkelte rettelser. Ændringerne i datagrundlaget har justeret modellens resultater, men har ikke givet anledning til generelle metodeændringer.

7. Jordbundsforhold

Bornholms Vand anfører, at de særlige jordbundsforhold på Bornholm øger selskabets anlægsomkostninger sammenlignet med andre selskaber. Selskabet mener, at forholdet bør indgå i benchmarkingmodellens korrektioner.

Jordbundsforholdene på Bornholm er et selskabsspecifikt rammevilkår, som eventuelt kan håndteres gennem en ansøgning om særlige forhold. Rammevilkår, der kun vedrører få selskaber, er generelt vanskelige at

indarbejde direkte i modellen. Derfor er der mulighed for at behandle dem som særlige forhold.

Vi kan først vurdere, om et særligt forhold kan godkendes, når vi har modtaget den konkrete ansøgning. En godkendelse forudsætter blandt andet, at meromkostningen vurderes at være væsentlig.

8. Opdatering af CAPEX-skabelon

DANVA anfører, at den nye CAPEX-skabelon er en forbedring, fordi den gør det lettere at efterberegne CAPEX-netvolumenmålet. DANVA ønsker, at skabelonen fremover anvendes for både drikkevands- og spildevandssektoren.

Vi forventer, at fremtidige CAPEX-skabeloner for både drikkevands- og spildevandssektoren vil bygge videre på årets skabelon, så branchen fortsat kan efterberegne CAPEX-netvolumenmålet. Det giver sektoren bedre indsigt i vores beregninger og understøtter samtidig en mere grundig kvalitetssikring af data og beregninger til benchmarkingen.

9. Outliers i DEA-Order-M

FORS Vand Holbæk anfører, at selskabet ikke er repræsentativt og derfor ikke bør være et indflydelsesrigt selskab i DEA-Order-M. Selskabet oplyser, at det har haft ekstraordinært lave omkostninger som følge af udskudt vedligeholdelse og investeringer.

På baggrund af vores korrespondance med FORS Vand Holbæk har vi vurderet, at selskabet i år skal behandles som en outlier i DEA-Order-M. Det betyder, at andre selskaber ikke sammenlignes med FORS Vand Holbæk i benchmarkingen. Vi har lagt vægt på, at selskabets ekstraordinært lave omkostninger til vedligeholdelse og investeringer ikke er bæredygtige på længere sigt.

Herudover har vi tilføjet Vandfællesskabet Nordvestsjælland som outlier i DEA-Order-M. Det skyldes, at selskabet som følge af ændringer i deres data er blevet et indflydelsesrigt selskab, samtidig med at vi vurderer, at de ikke er repræsentative for resten af sektoren.

10. Konsekvensrettelser

Som følge af ændringer i datagrundlaget og udpegningen af outliers i punkt 6 og 9 har modellens resultater ændret sig siden høringen. Det gælder primært costdriveranalysen, hvor den samlede regression nu indeholder én costdriver mod tidligere tre. De to udgåede costdrivere er ikke længere statistisk signifikante i de indledende analyser og indgår derfor ikke i den samlede regression.

I costdriveranalysen anvender vi en fast tærskel på 5 pct. for statistisk signifikans. Det gør vi blandt andet for at begrænse behovet for subjektive vurderinger ved udarbejdelsen af benchmarkingmodellen. Denne tilgang indebærer til gengæld, at mindre ændringer i datagrundlaget kan få væsentlig betydning for costdriveranalysen, når en costdrivers p-værdi ligger tæt på grænsen på 5 pct. Det er tilfældet i år.

Costdriveranalysen udgør et forsigtighedshensyn, der skal mindske risikoen for, at strukturelle forhold medfører for høje effektiviseringskrav for enkelte selskaber. Behovet for og omfanget af dette forsigtighedshensyn varierer fra år til år. De opdaterede resultater viser, at forsigtighedshensynet får mindre betydning end udmeldt i forbindelse med høringen.

På baggrund af ovenstående er der selskaber, som får en lavere efficiensscore i den endelige model i forhold til den model, som blev sendt i høring.